

Carnet de RUTA

Missa exequial

Demà a les onze, a Sant Pere—l'església de l'antic monestir de Besalú—, es celebrarà una missa exequial per l'ànima d'En Salvador Vilarrasa i Sicra.

Aquesta és la notícia. Els components de la societat comarcal d'"Amics de Besalú i del seu comtat", es reuniran a la mateixa data prevista al calendari de butxaca del president fa, escassament, una mesada. No podem deixar de pensar-hi; la vida i la mort provoquen esdeveniments que modifiquen i trasbalsen les circumstàncies.

A l'entorn de la taula, prop de la llar abrindada, es va llegir la correspondència, es signaren lletres—la darre- ra preocupada per la situació estacionària de l'expedient de Santa Pau—i examinant els treballs que opten a un dels premis d'enguany, convocat pel Ministeri d'Informació i Turisme. Els senyors Marquès de Vallgornera, Josep M.ª de Solà-Morales i Pere Lloses, autors de la memòria i presentació, van rebre'n l'enhonorabona. En Salvador Vilarrasa va destapar una botella de vi exòtic—que s'acompanyaria amb "grana de capellà"—, mentre l'arròs feia xup-xup damunt les brases del fogó, que hi ha a l'aire lliure de la finca.

Des d'aquell reveure fins demà—dia 22 de febrer—,

Salvador Vilarrasa i Sicra, acompanyat de diversos components d'"Amics de Besalú i del seu comtat", durant una visita de cordialitat als jueus de la comunitat de Perpinyà.

que hi ha l'altra trobada, ha passat entre nosaltres l'ombra de la mort, manyaga i silenciosa i que contrasta amb la vida vigorosa i esclatant. Ja apunten les primeres brostes al roserar de Santa Maria, s'augura un gran esplet de roses i En Salvador Vilarrasa ja viurà una altra primavera. Cal fer un esforç, però hem de creure-ho així. Estava cansat, malgrat sentir-se jove; els anys havien anat podant les hores que preparen el darrer viatge que mena a la Casa del Pare. I és un camí sense retorn, amb rastre de dolor i remembrança i que ara ens fa hereus d'un exemple que alligona, perquè la missió de l'home, entre els homes, ha seguit una línia de treball i honradesa, material i espiritual.

El nostre president ja no s'aixecarà mai més per a inaugurar les reunions d'estudi amb el seu parlament curt, afable i familiar que imposava un to íntim i cordial, perquè l'acte no fos solemne ni encarcerat. Demà, a la mateixa església on ell acomplia els preceptes dominicals besuldencs, el recordarem amb silenci i l'oració als llavis. Aquest moment sí que ho serà de solemne, però no pas encarcerat, perquè el sentiment de la pèrdua ens endola.

Voldriem reunir-hi tots els socis de l'entitat—que no hem pogut convidar particularment—i als amics i admiradors d'un home que va fer del seu treball fruit de riquesa material, sempre al servei de les manifestacions caritatives i culturals. Besalú, Catalunya, tota l'àrea peninsular que sap del seu pas o del seu gest, poden agrair quelcom de la seva magnanimitat. Encomanem a Déu la seva ànima, perquè d'homes com ell, no en trobem gaires.

ALOT

Rnd. Joan Pujol i Serrat, Pvre.

Beneficiat de la Parròquia de Sant Fèlix de Girona

Ha lliurat la seva ànima a Déu, a l'edat de
70 anys

havent rebut els Sants Sagraments i la B. A.

A. C. S.

Els seus resignats: germans Àngel i Lluís; cunyats Jeroni Girgas vidu de Margarida Pujol (absent), Paquita Coll i Agustina Canalias; nebots Àngela, Ivette i Paulette Girgas Pujol (absents), Joan i Montserrat Pujol Solà, Angelina i Esteve Pujol Coll, i M.ª Dolors Pujol Canalias; nebots polítics, cosins i la resta de la família;

en notificar-vos tan dolorosa pèrdua us preguen el tingueu present en les vostres oracions.

Olot, febrer del 1970

**Fàbrica Géneros de punto necesita
personal femenino**

Informes: Oficina de Colocación